

“Julie! Sé que ets viva. Han passat cinc anys però encara t’espero”

La mare de la desapareguda Julie Michel, que volia fer una ruta que acabava a Darnius i vista per darrer cop al port de Lers, pensa que la noia pot estar retinguda per una secta o comunitat

Betty Lefebvre fa cinc anys i mig que lluita per localitzar la seva filla Julie Michel, veïna d’Auxerre (Borgonya), de qui es va perdre el rastre el 19 de juliol del 2013 al port de Lers, on va quedar el seu cotxe amb totes les seves coses dins. La mare ha trobat l’itinerari que volia fer Julie aquell estiu que acabava a Darnius i, per això, vol obrir la recerca a Catalunya i contactar amb les associacions de persones desaparegudes de Catalunya i Espanya. L’entrevista la fem a Lió (França).

Quan va ser el darrer cop que va veure la seva filla?Ella va marxar de casa el dia 11 de juliol del 2013 amb el seu cotxe, un Renault 21 Nevada, i era previst que tornés entre el 26 i el 27 de juliol. Em va trucar el 16 de juliol, en aquell moment era a Tolosa i em va parlar de la costa basca. Però després ja li vaig perdre el contacte. Jo vaig anar als gendarmes però no els constava cap denúncia relacionada amb Julie i em van dir que no es podia fer res perquè era una persona major d’edat. El dia 1 d’agost vaig tornar a la comissaria i vaig dir que no em mouria d’allà si no feien res, però no va ser fins al 5 d’agost quan oficialment em van dir que havien trobat el seu cotxe al port de Lers, prop d’Andorra. Una pastora va veure el cotxe que feia dies que no es movia i ho va comentar a un amic. Aquest va dir que ja avisaria ell la policia però el noi se’n va oblidar i finalment la noia va alertar la policia i llavors em van avisar a mi. Van passar dies.La Julie havia dit quina ruta pensava fer?No. La Julie era una persona amant de la naturalesa i molt reservada. Però després vaig trobar l’itinerari que ella mateixa havia escrit abans de marxar. És aquest: Auxerre, Nevers-Clermont, Figeac, Tolosa, Vilafranca de Roergue, Castèlnòu d’Arri, Mirapeis, Vallespir, Illa de Tet, i Darnius.El lloc on van trobar el cotxe, doncs, no queda en la ruta prevista. Se sap per què era allà, hi ha pistes o testimonis?No. Se sap que entre el 13 i 16 de juliol va estar a Lacanau en un càmping amb un amic. I sembla que després va passar per Bordeus. No sabem on va passar la nit del 17 de juliol però el vespre del dia 18 se la va veure al poble de Massat, on aquella nit hi havia un mercat, amb parades i música. L’amo d’un bar i un client la recorden perfectament. Però ella va marxar cap a les 10 del vespre i s’hauria dirigit, sola amb el seu cotxe, cap al port de Lers i se suposa que va dormir allà. Duia un matalàs per dormir al cotxe. Al migdia del dia 19, un parapentista la va veure, al costat del cotxe, menjant. Van parlar una estona. Va ser Julie qui li va donar conversa però ell no s’hi va estar gaire. Va ser el darrer a veure-la.Com van trobar el cotxe?El cotxe estava tancat i a dins hi havia el seu telèfon, l’ordinador, la documentació, les coses que havia comprat... Només faltaven les claus del cotxe i la seva targeta bancària, que no ha tornat a fer servir.Quines hipòtesis té del que pot haver passat?Totes les hipòtesis són obertes però jo descarto totalment la del suïcidi. L’accident de muntanya podria ser, però la policia i els bombers van fer una recerca molt i molt exhaustiva durant dies amb gossos ensinistrats i tot i no van trobar cap rastre de la Julie. Em queda pensar la possibilitat que hagi estat captada per una secta o alguna comunitat relacionada amb la naturalesa. Sé que Julie havia tingut contactes per internet amb persones de Bèlgica vinculades a la secta ENKI i que ella s’havia vist en persona amb una noia que es feia dir Caroline Bright però en realitat podria dir-se Catherine Samsonetti. Els enkistes havien influït molt en Julie, que des de petita li havia agradat el contacte amb la naturalesa, les flors, les comunitats hippies... Si va marxar tan aviat, a les 10 del vespre, del mercat musical de Massat potser va ser perquè la gent de la secta li requerien que anés a resar. Ells eren molt estrictes amb els horaris de resar. Abans

del Nadal del 2012, la Julie va dir que no volia passar les festes a casa i va anar a Eauze, un poble al nord de Tolosa, a la ruta del camí de Sant Jaume, i es va passar els dies en una habitació resant. Per això jo penso que pot estar retinguda o abduïda en alguna comunitat o secta. Jo estic convençuda que està viva i no perdo l'esperança de trobar-la. Durant aquests anys que la Julie està desapareguda ha sortit cap pista fiable? A finals d'agost del 2017 va trucar una persona des de Bolonha de Gessa, un poble a uns 100 km de Tolosa, que va assegurar que havia entrat en una botiga de productes d'estètica per comprar unes pinces. Llavors es van difondre fotografies d'ella al poble per si algú més l'havia vist i dos rodavons van dir que també l'havien vist i que els havia demanat una cigarreta. Però la policia no va fer gaire cas de la pista. Després un empresari de Tolosa va assegurar que l'havia vist, dos cops. El primer cop, va dir, semblava com drogada, i el segon cop, normal. El lloc on deia que l'havia vist era al barri on viu la millor amiga de Julie. L'empresari va dir que si la tornava a veure intentaria parlar amb ella i que avisaria. Però no ha dit res més. I l'any passat un home va trucar dient que havia vist Julie en una granja on admeten gent allotjada a canvi de treballar en les feines de la granja. Vaig trucar a moltes granges i ningú sabia res de la Julie excepte un home que va assegurar que se l'havia trobat al carnaval de Tolosa. Va resultar ser un mitòman, un mentider. Comptem que la Julie està viva, què li diria si llegeix la seva entrevista? Que encara que hagin passat més de cinc anys jo l'espero. Jo sé que és viva.

Publicat a:

- El Punt Avui. Girona 21-03-2019, Pàgina 56
- El Punt Avui. Nacional 21-03-2019, Pàgina 44

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/1574061-julie-se-que-ets-viva-han-passat-cinc-anys-pero-encara-t-espero.html>